

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: 1Kr 3,5.7-12; Psalam: Ps 119,57.72.76-77.127-130; Drugo čitanje: Rim 8,28-30; Evanđelje: Mt 13,44-52

Draga braćo i sestre!

Kad čovjek nešto izgubi, pokušava to nadoknaditi. Primjerice, zdravlje kad mu prijete bolest, ljubav kad mu prijete mržnja. Posrijedi je prožimajuće iskustvo ljudskog života. Svugdje čovjek pokušava nadoknaditi ono što mu nedostaje. Tako svakodnevno glad nadoknađujemo hranom. I današnja čitanja, posebno Izaija i evanđeoski odlomak, govore o tom čovjekovu iskustvu. Izaija govori o hrani koja će nadoknaditi glad, kao što i Isus hrani veliki broj ljudi kako bi im nadoknađio za iskustvo gladi. Međutim, što ako nadoknada ne bi bila moguća? Kršćanin, kao i svaki čovjek, prirodno i vlastitim snagama sebi može namaknuti ono što mu treba, od hrane do odjeće. Ali ne i, recimo, milost, jer čovjekove prirodne snage nisu sposobne samostalno nadoknaditi milost kao hranu koja je potrebna jer je iscrpljen glađu za milošću zbog svoje grešnosti i učinjenih grijeha. I prorok Izaija i Isus slikom hrane nude jedno drukčije iskustvo nadoknade, za koje sam kršćanin nije sposoban. Izaijin poziv onima koji su gladni i žedni da dođu jer se dijeli besplatno ono što Bog daruje poziv je i na vjeru u nadnaravnu nadoknadu onoga što kršćanin nijednom svojom ljudskom sposobnošću nije sposoban postići. Kršćanin ne može nadoknaditi život s obzirom da je Kristovo uskrsnuće jedina i istinska nadoknada za smrt i umiranje. Uskrsnuće je, ako smijemo tako reći, istinska i prava »hrana« koja nadoknađuje glad za životom koju uzrokuje umiranje i smrt. U Isusovoj čudesnoj gesti hranjenja velikog mnoštva treba gledati onkraj zadovoljenja fizičke gladi. Pitajući apostole zašto ljudima ne dadnu jesti, Isus razotkriva bolnu i ponekad skrivenu istinu o nama samima. Naša glad za Bogom, glad za Kristom, glad za njegovom riječju ne može biti nadoknađena tek biološko-fizičkim materijama koje koristimo za održavanje pukog fizičkog postojanja. Umnažajući hranu, i sam Isus otvara prostor kršćaninu da u Njemu ne gleda isključivo fizičkog hranitelja i osiguravatelja tjelesnog i

Odgovara: Župni ured sv. Elizabete - Jalžabet

materijalnog postojanja, već da se nađe pred otvorenim pitanjem: Ako Isus može nahraniti toliko mnoštvo s tako malo hrane, može li učiniti više? Nahraniti nas nečim supstancijalnim i nadnaravnim, što prelazi granice fizičkog održavanja života i otvara mogućnost života bez stalne borbe i straha da se nadoknadi zdravlje, hrana, sigurnost i sam život. U Izaijinu pozivu na Božju gozbu i Isusovu čudu umnažanja hrane kršćaninu se otvara vjerničko-nadajući horizont božanske nadoknade koja se ponajviše očituje u Božjoj milosti oproštenja grijeha i u blagovanju Kristova Tijela u euharistiji. Izaijin poziv i Isusovo umnažanje hrane morali bi u njemu izazvati nemir i znatiželju glede nadoknade koju Bog daruje kao slobodan milosni dar, a koja se ponajprije očituje u Božjoj milosti koja oprašta grijeha i milosti euharistije koja hrani kršćanina i upućuje ga na uskrsnuće. Kao i svaki život, i život kršćanina prožet je iskustvom nadoknade, ali i vjerničkim pitanjima o nadoknadi onoga što on ne može sam svladati. Tko će mi nadoknaditi život ako smrt vlada nadomnom i tko će mi nadoknaditi mir savjesti ako me grijeh sapinje i svladava? Isusovo umnažanje fizičke hrane, koja je nadoknada za svakodnevnu glad, ne može za kršćanina biti ili ostati performans bez dubljeg sadržaja i značenja. U ovom Isusovom čudu treba pokušati gledati očima vjere, onkraj fizičkog Isusa, u uskrslog Krista i Krista milosrđa koji opraštanjem grijeha i darovanjem sebe u euharistiji obećava nadoknadu za ono što čovjek, a time i kršćanin, ne može nadoknaditi ljudskim moćima. Oproštenje i uskrsnuće. Ali trpeza, stol i gozba nisu tek fizički predmeti i iskustva, nego govor kojim Bog želi kršćaninu otvoriti oči i uputiti ga na vjeru kako život prožet čežnjom za nadoknadom u onim čežnjama koje ljudi ne mogu nadomjestiti nikakvim ljudskim snagama. Kršćaninov život i čežnja svoje ispunjenje pronalaze u uskrsnuću Kristovu kao nadnaravnoj nadoknadi za smrt i umiranje koji prožimaju iskustva svih ljudi i svih kršćana. Amen!

Trg braće Radića 14
42203 Jalžabet
Tel. 042/ 647-083
Mob. 098/728-226



Uredovno vrijeme župnog ureda
sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim
ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti
nazovite na tel. ili mob.

zupni.ured.jalzabet@vz.t-com.hr
www.zupa-sv-elizabete.hr

3. - 9. kolovoza 2020

XVIII. Nedjelja kroz godinu

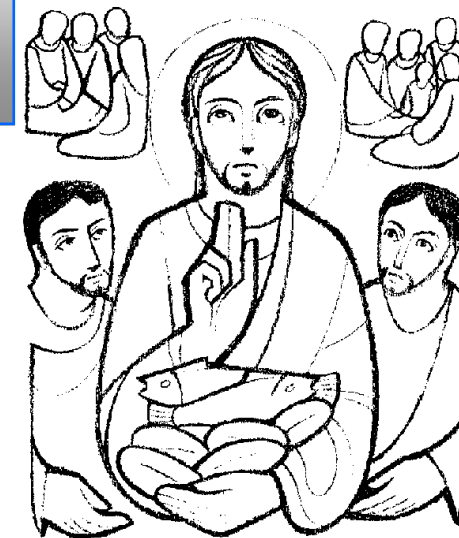
(Broj 514/2020)

Riječ Božja

U ono vrijeme: Kad je Isus čuo za smrt Ivana Krstitelja, povuče se odande lađom na samotno mjesto, u osamu. Dočuo to narod pa pohrli pješice za njim iz gradova. Kad on iziđe, vidje silan svijet, sažali mu se nad njim te izliječi njegove bolesnike. Uvečer mu pristupe učenici pa mu reknu: »Pust je ovo kraj i već je kasno. Otpusti dakle svijet: neka odu po selima kupiti hrane.« A Isus im reče: »Ne treba da idu, dajte im vi jesti.« Oni mu kažu: »Nemamo ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe.« A on će im: »Donesite mi ih ovamo.« I zapovjedi da mnoštvo posjeda po travi. On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi i dade kruhove učenicima, a učenici mnoštvu. I jeli su svi i nasitili se. Od preteklih ulomaka nakupiše dvanaest punih košara. A blagovalo je oko pet tisuća muškaraca, osim žena i djece.

Marija, majka koja se brinula o Isusu, sada se majčinskom ljubavlju i boli brine za ovaj ranjeni svijet. Kao što je probodena srca oplakivala Isusovu smrt, tako sada suosjeća s patnjom raspetih siromaha i stvorenja ovoga svijeta, satrvenih čovjekovom rukom. Potpuno preobražena, sada živi s Isusom, i sva stvorenja veličaju njezinu ljepotu. Ona je Žena »odjevena suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda« (Otk 12, 1). Uzdignuta na nebo, ona je Majka i Kraljica svega stvorenja. U njezinu proslavljenom tijelu, zajedno s Kristom uskrsnulim, dio stvorenog svijeta dostigao je puninu svoje ljepote. Ona u svojem srcu brižno čuva cijeli Isusov život (usp. Lk 2, 19. 51) i sada shvaća smisao svega. Zato je možemo moliti da nam pomogne gledati ovaj svijet mudrijim očima.

(Laudato Si - Hvaljen Budi - br. 241)



Varaždinska biskupija
Župa sv. Elizabete Ugarske
Jalžabet



RASPORED SVETIH MISA

3. P - bl. Augustin Kažotić; Jr 28, 1-17; Ps 119, 29.43.79-80.102; Mt 14, 22-36	19.00 - Sv. Misa u Novakovcu + <i>Alojz, Stjepan i Ljuba Brumec, ob. Grulja</i>
4. U - sv. Ivan Marija Vianney, Ivan; Jr 30, 1-2.12; Ps 102, 16-21; Mt 15, 1-2.10-14	19.00 - Sv. Misa u Novakovcu <i>Na Zahvalu</i>
5. S - Posveta Bazilike Svete Marije, Gospa Snježna; Jr 31, 1-7; ps.: Jr 31, 10; Mt 15, 21-28	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Jelena Perin, Neda Perin, Marija Bičanić</i>
6. Č - Preobraženje Gospodinovo, Božje Lice; Dn 7, 9-10.13-14; 2Pt 1, 16-19; Ps 97, 1-2.5-6.9; Mt 17, 1-9	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Gabrijela Skupnjak</i>
7. P - Kajetan, Siksto, Donat, Albret; Nah 2, 1.3; 3, 1-3.6-7; Otpj. pj.: Pnz 32, 35c-36.39.41; Mt 16, 24-28	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Stjepan Slavin, ob. Slavin i ob. Paušner</i> 19.00 - Sv. Misa u Novakovcu + <i>Marija god., Rok, Kata i Dragan Hruško</i>
8. S - sv. Dominik, Nedjeljko, Dinko, Neda; Hab 1, 12 - 2, 4; Ps 9, 8-13; Mt 17, 14-20	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>ob. Antun Novosel, sestre i braća</i> 19.00 - Sv. Misa u Kelemenu + <i>Ivanka Vlahović god.</i>
9. N - XIX. Nedjelja kroz godinu; 1Kr 19, 9a.11-13a; Ps 85, 9ab.10-14; Rim 9, 1-5; Mt 14, 22-33; „Zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!“	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu - ŽUPNA 1.) + Josip god. i Marija Crnko i roditelji 2.) + Marija Novosel 9.30 - Sv. Misa u Kelemenu + <i>Ljuba i Ivan Majhen god.</i> 11.00 - Sv. Misa u Jakopovcu + <i>Slavko i Marija Vuković</i>

KATOLIČKI

TISAK:

Župni listić, Glas

koncila, Glasnik Srca

Isusova, Vrijeme Srca, Mali

Koncil - MAK, Kana -

Obiteljska revija,

Glasnik svetog Josipa

Umrle i u vječnost se preselile:

+ **Katarina Janušić**

(u 77 godini života)

+ **Ana Horvat**

(u 73 godini života)

+ **Katarina Šambarek**

(u 85 godini života)

*Pokoj vječni daruj njima
Gospodine i svijetlost vječna
svijetlila njima sa svima
svetima jer si tako blag.*

Isusovo preobraženje i nama je poticaj da se može biti drugačiji, da možemo svoj život promijeniti i prilagoditi ga Božjoj volji. Da možemo postati oni koji ljube Boga, sebe i bližnjega.

Zahvalna nedjelja nakon hodočašća MB

Bistričkoj

Dragi župljani nedjelja nakon hodočašća MB Bistričkoj je naša zahvalna nedjelja te prije misa u 8.00 sati u Jalžabetu te u 9.30 u Kelemenu i 11.00 sati u Jakopovcu. Prije mise moći ćete upisati ispred crkve nakane za drage i mile pokojne kao i osobne nakane i prošnje na zagovor i čast MB Bistričke!

Veliko Hvala, na trudu i logističkoj pratnji naših hodočasnika pješaka na Mariju Bisticu Vatrogascima DVD-a osobito Mladenu Novosel iz Jalžabeta, te Hvala svima koji su se odvažili pješaciti kao i djevojkama u bjelini i narodnim nošnjama, ob. Bais iz Imbriovca na brizi za naš procesijski kip. Hvala!

Životu vjere ponekad je potrebna nesigurnost, kako bi vjera postala istinita i prava. Svatko od nas mora se suočiti s vlastitom nemoći, kako bi spoznao da nije sam sebi dovoljan. To je nutarnja zakonitost čovjekova postojanja, da ne može ispuniti samoga sebe. Za to mu je potreban drugi. Kada tu nemoć, nesigurnost i neispunjenost povjerimo Gospodinu, tada se događa čudo. Tada spoznajemo da je njemu to dovoljno da bi nam dao sigurnost i puninu, i to u mjeri u kojoj to nismo mogli zamisliti niti se nadati.

Na putu prema preobraženom životu naučimo se uspinjati na visoku goru. Uzmimo vrijeme za molitvu, za osamu, da bismo ušli u istinski odnos s Bogom. Neka naše misli prožima čežnja za Božjom objavom, njegovom prisutnošću, zajedništvom s njime. U svemu tome ne zaboravimo zajedništvo i prijateljstvo s ljudima jer nam je Bog darovao bližnje kao suputnike na putu spasenja.

Bog nam je darovao sebe i na taj nam način darovao ono za čime najviše čežnemo, a to je potpun, neprolazan besmrtni život. No on je uvijek dar, nikada naša zasluga, sigurnost, posjed. Ostanimo ponizni u svijesti da posve ovisimo o Bogu, ali i smireni u sigurnosti da se uvijek možemo pouzdati u njega. Budimo svjedoci takve vjere i drugima.

U srijedu 5. kolovoza glavno je župno proštenje u župi MB Snježne u Trnovcu. Glavnu proštenjarsku Sv. Misu u 11.00 sati predvodi včl. Kristijan Tušek. Toga dana u Trnovcu još je misa u 7.30 sati u kapeli koju predvodi mladomisnik včl. Lovro Biškup.

Pred mnoštvom koje je gladno učenici imaju rješenje: otpustiti narod. Kad ih Isus poziva da se oni pobrinu za jelo, odgovaraju da ono što imaju nije dostatno da bi svi mogli blagovati. No, Isus ozdravlja njihovu nespremnost i njihovo nepouzdanje u Boga. Uključuje ih u svoje djelo umnažanja kruha i nahranjenja mnoštva. Pokazuje da kada svatko s pouzdanjem u Boga daje ono što ima, ono čime raspolaže, tada 'kruha' ne nedostaje. Onomu što nedostaje pridružuje se Božja providnost. Ali kada Bog daruje, u daruje uvijek i ono što je povrh onoga što sami vidimo kao potrebu. Okupljeni oko Isusa nisu nahranjeni tek da bi utajili tjelesnu glad; bivaju nahranjeni spoznajom u Isusovu svemoć. Čudesnim nahranjenjem u njima je probudena glad za Bogom, za Onim koji je neiscrpni izvor života. Upravo jer su njime nasićeni, opet će ga tražiti, kako bi mogli istinski živjeti. Živi smo onoliko koliko se hranimo Božjim životom.

Zahvalni Gospodinu na daru njegove prisutnosti, vjernosti i ljubavi, podimo onima koji su nam povjereni, dijeleći ono što smo primili. Iskusili smo Božju ljubav i dobrotu i znamo da bez njega ne možemo učiniti ništa. Oslonimo se stoga u svom svakodnevnom životu na njegovo vodstvo i brigu, kako bi naš život postao svjedočanstvo njegove ljubavi i njegovih darova.

Kantik blagdana Preobraženja Gospodinova jasno izražava dva vida Kristova čovječstva - njegovo naravno stanje i njegovo stanje dobrovoljna podlaganja uvjetovanostima paloga čovječanstva: „Ti si se preobrazio na gori, o Kriste Bože, i ta je slava tako zadivila tvoje učenike, da će vidjevši te raspeta razumjeti da su ta trpljenja dobrovoljna i naviještati će svijetu da si ti uistinu Očev Sjav.“ (Vladimir Loski, Mistična teologija Istočne crkve)